

Tarnobrzeg

(źródło: www.tarnobrzeg.pl)

TARNOBRZESKIE NEKROPOLIE

[Cmentarz Komunalny w osiedlu Sobów, ul. J. Bema](#)

To obecnie główny cmentarz miasta, na którym dokonuje się większości nowych pochówków. Cmentarz powstał na początku lat 90. Cmentarz znajduje się w tarnobrzesckiej dzielnicy Sobów, otoczony Lasem Zwierzynieckim. W 2009 r. wybudowano Kaplicę Wszystkich Świętych, w której opiekę duszpasterską sprawują księża serbinowskiej parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy. [Strona o Cmentarzu Komunalnym w Sobowie.](#)

[Cmentarz Parafii pw. Wniebowzięcia NMP przy ul. A. Mickiewicza](#)

Najpopularniejszym cmentarzem w Tarnobrzegu jest cmentarz parafialny przy ul. Mickiewicza. Nekropolia, na której terenie znajduje się wiele grobów. W części z nich spoczywają ciała osób, które zasłużyły się dla miasta i zapisały się w jego historii. Na cmentarzu parafialnym znaleźć można wiele pięknych nagrobków. Doskonale zachowane inskrypcje, piękne rzeźby i żłobienia w kamieniu są bardzo powszechne. Nadgryzione przez ząb czasu nagrobki są z biegiem czasu restaurowane.

[Cmentarz Parafii pw. Marii Magdaleny w Miechocinie](#)

Początki parafii sięgają czasów piastowskich. Miejskowa tradycja upatruje fundatora pierwotnej świątyni w księciu Henryku Sandomierskim, który jakoby w podzięce za szczęśliwy powrót z wyprawy krzyżowej wystawił tu niewielką drewnianą kaplicę (ok. poł. XII w.). Z czasem Miechocin stał się jedną z największych parafii archidiakonatu sandomierskiego (w XIV w. przynależało do niej 14 wiosek). W XVI w. ziemie parafii przeszły na własność rodziny Tarnowskich, która na parafialnych gruntach założyła miasto Tarnobrzeg.

Cmentarz Parafii pw. Świętej Gertrudy i Świętego Michała Archanioła w osiedlu Wielowieś, ul. Warszawska

Cmentarz Wojenny przy ul. Targowej

Kolejną nekropolią jest cmentarz wojenny w Tarnobrzegu. Historia tego miejsca wiąże się ściśle z historią całego kraju. Ponieważ miasto Tarnobrzeg w okresie I wojny światowej było miastem granicznym to przez Tarnobrzeg właśnie przechodził front walk. Na froncie zawsze giną żołnierze, w tym przypadku nie było inaczej. W trakcie trwania i tuż po I wojnie światowej w Tarnobrzegu i jego okolicach życie straciło wielu żołnierzy. Wystąpiła wtedy potrzeba zbudowania cmentarza, który odpowiadałby nowym potrzebom. Tę funkcję spełnił właśnie cmentarz wojskowy, który zwany jest też wojennym ze względu na moment założenia. A założony został w roku 1915, ma więc już ponad sto lat. Jego wygląd od razu sugeruje, że jest to nekropolia poświęcona wojskowym. Nagrobki są skromne, można powiedzieć że surowe. Oddalone od siebie w regularnych odległościach. Wiele z nich jest bezimiennych, ale każdy zadbany. To co zwraca uwagę to schludnie, równo przystrzyżona trawa, która swoim wyglądem nastrocza myśli o amerykańskich filmach. Wielu żołnierzy spoczywających na cmentarzu wojskowym jest obywatelstwa rosyjskiego, gdyż właśnie Rosjan ginęło na froncie najwięcej. W 1920 r. pochowano tu także zmarłych w tarnobrzesckim szpitalu uczestników wojny polsko-bolszewickiej. Do Tarnobrzega zwożono rannych polskich żołnierzy walczących na froncie lubelsko-zamojskim. W 1939 r. grzebano tu polskich obrońców miasta w czasie kampanii wrześniowej. Pochowano tu m.in. dowódcę oddziałów walczących w okolicach Skalnej Góry - porucznika Józefa Sarnę.

Cmentarz żydowski przy ul. M. Dąbrowskiej

Wartym do wspomnienia jest także cmentarz żydowski, który został założony w 1930 roku. Nie zdążył się rozrosnąć do wielkich rozmiarów, ponieważ w dziewięć lat po jego powstaniu rozpętała się wojna. W czasie II wojny światowej naziści zdewastowali cmentarz i na skutek tego pozostało w nim tylko cztery nagrobki. Pamięć o nim jednak nie zginęła i odwiedzają go licznie przedstawiciele judaizmu. Cmentarz może sprawiać wrażenie zaniedbanego wynika to jednak z wiary w nieprzemijalność, na jego terenie nie można niczego co naturalne zmieniać.

